siis nemmad ei libbise käest ärra, ja temma woib siis parreminne kinni piddada.

Kui mollemad jallad tullewad, agga laps maggab selja peäle, siis peab äm ka jallad kinni wotma, agga temma hoidko, et lapse loug kinni ei jä enmaga lu külge, ning et temma ninna wigga ei sa. Sepärrast peab temma pahhema käega järrele aitma ning ellaste ja tassaste katsma et loug lu alt saab hästi wälja. Kui loug on lähhi sanud, siis peab temma ommad sörmed lapse silmade peäle pannema et lapse ninna jääb ämma sörmede wahhel et ninna ei sa wautud. Weel parrem on, kui äm katsub last reiedega ümber pöörda köhhuli, kui temma jo köhhust sadik wäljas on.

Kui laps ei magga mitte öiete, siis on tarwis et äm pitab lapse jallad kinni sada ning keik sedda last tarkaste pöörda.

Kui lapse perse on emmaga su ees, siis lükka tedda tassaste taggasi mollema peialtega, kui temma ei olle liaste wälja tulnud: